

Luliana Paloda-Popescu

Fotografie de Vasile Blendea

Focuri pe mări*

Îngerul Domnului ne-a chemat
și am ieșit pe țărmuri
și am văzut aricii de mare
cum ștergeau urmele pe nisipul
de aur și cum se înălțau apoi,
până la păsări, până la zbor,
până la pleoapele stelelor!...

Și am văzut focuri pe mări,
iar corăbierii cântau nelumesc
și pluteau spre ascunsele zări,
amăgiți de himera iubirii
și de leagănul norilor!...

Am văzut îngerii nopții
cum suflau și înălțau pânzele
și cum rânduiau corăbiile –
care spre viață, care spre
moarte, care spre sălașul
Domnului Sfânt, Cel atât
de singur și atât de departe!...

* Din volumul *Dincolo de măceșii roșii*, în curs de apariție la Editura „Bibliotheca”, Târgoviște

Poezia

Poezia-i lumină, sau tăcere închisă-n cuvânt,
E iubirea sau visul, este Nașterea Pruncului Sfânt!...

Poezia-i durere, ori uitare în somn lunecând,
Este țărmul sau marea, ori copilul pierdut rătăcind.

Ori e Pasărea albă din Ceruri, peste noi pogorând,
Strămutându-ne inima vie într-o stea răsărind!...

Poezia e focul ce arde, ori câmpia-nflorind,
Este așteptarea lui Iisus pentru noi înviind!...

Lângă noi, Îngerul

Lângă noi, Îngerul trist se-arăta,
Mai întâi sub o pleoapă și apoi sub cealaltă,
Sufletul lumii pierdute-nchidea!...

Peste vis pogora Îngerul
Mai întâi cu o aripă, apoi cu cealaltă,
Viețile stinse-n tăcere-aprindea,

Luminând inima, lacrima grea
Și ascunzându-ne urma în iarba înaltă,
Să nu vină moartea și să o ia!...

Suflet cu aripi

Este primăvară,
Îngerii trec înspre crânguri
și durerile pier în suflarea lor,
înflorindu-mi cireșii copilăriei!...

Ascuns în rochia cu păsări
Îngerul îndrăgostit mă îmbracă
în aripi lungi,
apoi se rotește și aprinde
candela iubirii,
oferindu-mi fructele dulci!...

Din buchetul alb de mireasă
păianjenul întinde pe câmpuri
mreața lui de lumină,
pasărea-nchisă în umăru-mi stâng
mai tânjește spre Lună,

poate Îngerul Bun se îndură
suflet cu aripi înalte să-i pună!...

Jertfelnic

Păsări disperate
cu sufletul plătindu-și zborul greu
tânjesc s-ajungă-n Cer, la Dumnezeu

În timp ce Îngerii mai numără în șoapte
suflete de lumină încercând să se-arate
până se face ziuă, până se face noapte.

Mai plângi și plângeți,
spune Îngerul privind spre noi
cum rătăcim flămânzi, pustii și goi!...

Mai plângi și plângeți,
ne spun Îngerii cei doi,
spre a renaște-n Ceruri, lângă noi!...

Dumnezeu

Dumnezeu se arată pe ape,
Dumnezeu mai pogoară din Cer,

În Lumina ce arde aproape,
În Cuvântul smerit și stingher!...

Uneori, Dumnezeu ne desparte
Și nimic nu mai știu să îi cer

În durerea ce vrea să ne poarte
Prin amarul de tainic mister!...

Alteori, Dumnezeu e departe
În pustiuri mi-e teamă că pier,

Numai Mila ce veșnic ne-ncape
Să ne-aducă-mpăcare mai sper!...

Icoană

Primăvara
ochii mamei sunt fluturi
clipind peste lanul de trifoi înflorit!...

În rochie străvezie trece mama
lunecând peste aburul norilor
și chemându-mă să intrăm
în icoana copilăriei!...

Eu încerc să-i răspund,
însă Îngerul îmi pecetluiește gura
și mă poartă departe,
la margini de vis!...

Atunci

Atunci, încă nu știm cum s-a murit –

Frații pe frați ucigând au pierdut
Sufletul de lumină golit!...

În zori, mergeam pe negru de fum –
Unii spălau sângele – nu știu cum!...

Orașul tot mirosea a scrum
Și a moarte și voiam să vorbim

Despre ceea ce încă nu știm,
Despre teama că noi mai trăim!...

Atunci, încă nu știm cum s-a murit –

Doar la Nașterea Pruncului Sfânt
Mai vedem umbre stinse venind,

Iar prezentul devine trecut
Și din el, peste vis lunecând,

Frații vin să ne ierte pe rând,
Colindându-ne în absolut!...

Zăpezi

În ierni polare, pe-nserate,
Văzduhul se aprinde iar

Și-n ruguri sfinte adunate
Zăpezile mai roșii par!...

Urșii mari dansează peste noapte,
Din boturi cad bucăți de jar,

Se-aud prin ceruri albe șoapte
Când îngerii buni pogoară iar

Și peste aripi luminate
Zăpezile mai roșii par!...

Trec reni cu sănii legăbate,
În vise pruncii mai tresar,

Un cântec zările străbate
Și-n vise ne întoarcem iar,

Când prin iubire spulberate
Zăpezile mai roșii par!...